

2143

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot:

- a. opheffing van publiekrechtelijke en privaatrechtelijke belemmeringen met het oog op de aanleg, de instandhouding en het gebruik van werken ten behoeve van de landsverdediging (Belemmeringenwet Landsverdediging);
- b. strafrechtelijke bescherming van werken ten behoeve van de landsverdediging.

Bij de overweging van het eerste van deze wetsontwerpen in de afdelingen der Kamer merkten sommige leden op, dat, al bestaat er behoefte aan een regeling, die het mogelijk maakt, werken in het belang van de landsverdediging onverwijld uit te voeren, ingrijpen in de rechtssfeer van de publiekrechtelijke organen en van de burgers zoveel mogelijk beperkt en in elk geval met waarborgen omringd behoort te worden. Zij waren er niet geheel zeker van, dat dit richtsnoer in casu voldoende is in acht genomen. Zo meenden zij, dat in de regeling betreffende opheffing van publiekrechtelijke belemmeringen zonder bezwaar had kunnen worden opgenomen de plicht van mededeling aan het betrokken orgaan en het recht van beroep op de Kroon, die in de Belemmeringenwet Verordeningen, waarmede volgens de Memorie van Toelichting „enige overeenkomst” bestaat, inderdaad wel voorkomen. Gaarne zouden deze leden vernemen, hoe de Regering deze afwijking motiveert.

Enige leden, die met het oog op de tegenwoordige omstandigheden evenmin als degenen, die zo even aan het woord waren, meenden, dat het ontwerp niet zou moeten worden aangenomen, verklaarden, de vrees niet van zich te kunnen afzetten, dat somtijds vermijdbaar gevaar zal dreigen voor het natuurschoon, in het bijzonder in de natuurreservaten, de staatsnatuurmonumenten en de landgoederen, die onder de Natuurschoonwet vallen. In dit verband wezen zij er op, dat de aan den Minister gegeven bevoegdheden volgens art. 7 „in gevallen van geringe betekenis” kunnen worden gedelegeerd aan „bepaalde personen”, waarbij b.v. aan de Eerstaanwezend officieren van de Genie moet worden gedacht. Deze leden zouden gaarne zien, dat de Minister nogmaals de verzekering gaf, er voor te zullen waken, dat bij de te nemen beslissingen zoveel als mogelijk is zal worden rekening gehouden met den eis van behoud van het in het dichtbevolkte Nederland in betrekkelijk geringe mate aanwezige, maar des te dringender gewenste natuurschoon.

Het tweede wetsontwerp gaf geen aanleiding tot opmerkingen.

Aldus vastgesteld den 5den Juli 1951.

DE DREU
OOSTERHUIS
VAN WALSUM
WENDELAAR.